

מֵרַחֵם הַקֹּדֶשׁתִּיךָ נִבְיָא לַגּוֹיִם נְתִיתִיךָ.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, בֵּיה שַׁעֲתָא קָטַל (נ"א אפיל) קֹדֶשׁא
בְּרוּךְ הוּא לְרַבְרַבָּא מִמְנָא דְמַצְרָאִי, וְחֲמוּ
לִיה מוֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, כְּדִין אָמְרוּ שִׁירָה. הָדָא
הוּא דְכְּתִיב, וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת, אָז יִשִּׁיר
מוֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

אָז יִשִּׁיר מוֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. (שמות טו) רַבִּי אֲבָא
פְּתַח וְאָמַר, אֶסְתַּכְּלֵנָא בְּכָל תְּשַׁבְּחוֹן דְּשַׁבְּחוּ
לְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, וְכוּלָם פְּתַחוּ בְּאָז. (מלכים א ח) אָז
אָמַר שְׁלֹמֹה. (יהושע י) אָז יְדַבֵּר יְהוֹשֻׁעַ, (במדבר כא) אָז
יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל. מָאִי טַעְמָא.

אֵלָא הָכִי תֵּאֲנָא, כָּל נַפְשִׁין וְכָל גְּבוּרִין דְּאִתְעַבְדוּ
לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל, כִּד אִתְנַהֵיר נְהִירוֹ דְּעֵתִיקָא
קֹדֶשׁא פְּעֻטְרוֹי, גְּלִיפִין רְשִׁימִין בְּאָז, בֵּא, וֵא, בּו',

לשון הקודש

תַּעֲזַא מֵרַחֵם הַקֹּדֶשׁתִּיךָ נִבְיָא לַגּוֹיִם
נְתִיתִיךָ.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, בְּאוֹתָהּ שַׁעָה הֲרַג (הפיל)
הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַשָּׁר הַמְּמַנֶּה
הַגְּדוֹל שֶׁל מִצְרַיִם, וְרָאוּ אוֹתוֹ מוֹשֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל, וְאָז אָמְרוּ שִׁירָה. זֶהוּ שַׁבְּתוּב
וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת, אָז יִשִּׁיר
מוֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

יִשְׂרָאֵל. מָה הַטַּעַם?
אֵלָא כִּד שְׁנִינּוּ, כָּל הַנַּפְשִׁים וְהַגְּבוּרוֹת
שֶׁנַּעֲשׂוּ לְיִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁהֲאִיר אוֹר הַעֲתִיקָא

אֲנָקִיב בַּחֲשׂוֹכֵי, וְנִהִיר לְכָל עֵינָב. וְכֹד אֶתְחַבֵּר
 נִהִירוּ דְאֶלְיָהּ וּמַטִּי לְזִיזִין, מָאן זִיזִין, דָּא (ישעיה לד)
 חָרַב לִי מְלָאָה דָם. כְּדִין עָבִיד נִסִּין וּגְבוּרָאן, כְּגִין
 דְאֶתְחַבֵּר א' עִם ז'. וְדָא הוּא שִׁירְתָּא. שִׁירְתָּא הִיא
 דְכָל סְטָרִין, וְדָא הוּא אִזּוּ יִשִׁיר.
 יִשִׁיר, שֶׁר מִיבְעֵי לִיה. אֶלָּא מְלָה דָּא תְלִיא,
 וְאַשְׁלִים לְהָהוּא זְמַנָּא, וְאַשְׁלִים לְזְמַנָּא
 דְאֶתִּי, דְזְמִינִין יִשְׂרָאֵל לְשַׁבְחָא שִׁירְתָּא דָּא. מִשָּׁה
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, מִכָּאן אֲוִלִּיפְנָא, דְעַדִּיקָיָא קְדָמָי,
 אֶף עַל גַּב דְאֶסְתַּלְקוּ בְּדַרְגִּין עֲלָאִין דְלַעֲיָלָא,
 וְאֶתְקַשְׁרוּ בְּקִשּׁוּרָא דְצִרְוּרָא דְחַיִּי, וְזְמִינִין כְּלָחוּ
 לְאַחֲרֵי בְּנוּפָא, וְלִמְחַמֵּי אֶתִּין וּגְבוּרִין דְקָא עָבִיד
 קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל. וְלִמְיָמָר שִׁירְתָּא דָּא,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב אִזּוּ יִשִׁיר מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

לשון הקודש

ומשלים לעתיד לבא, שעתידים ישראל
 לשבח בשירה הזו משה ובני ישראל.
 מכאן למדנו, שהצדיקים הראשונים,
 אף על גב שהתעלו לדרגות עליונות
 שלמעלה, ונקשרו בקשר של צרור
 החיים – עתידים כלם להחיות בגוף
 ולראות אותות וגבורות שיעשה הקדוש
 ברוך הוא לישראל ולומר שירה זו. והו
 שכתוב אִזּוּ יִשִׁיר מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

הקדוש בעטרותיו, תקוקים רשומים
 באז, בא, וא' בוז, נקב בחשכה והאיר
 לכל עבר. וכשהתחבר האור של אל"ף
 והגיע לזיזין, מי זו זיזין? זו (ישעיה לד) חרב
 לה' מלאה דם. אז עשה נסים וגבורות,
 משום שהתחברה א' בוז. וזו היא
 השירה. שירה היא של כל הצדיקים,
 וזהו אִזּוּ יִשִׁיר.

יִשִׁיר? שֶׁר הִיָּה צְרִיף לְהִיּוֹתוֹ אֶלָּא
 דְבַר זֶה תְּלוּי וּמְשָׁלִים אֶת אוֹתוֹ הַזְּמַן,

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר מִהֲבָא, (ישעיה יא) יוֹסִיף יי' שְׁנִית
 יְדוֹ לְקִנּוֹת אֶת שְׂאֵר עַמּוֹ. לְקִנּוֹת: כְּמֵה דְאֵת
 אָמַר, (משלי ח) יי' קִנְיֵי רֵאשִׁית דְּרַבּוֹ. אֶת שְׂאֵר עַמּוֹ:
 אֵלֶּיךָ אֵינּוֹן צְדִיקֵיךָ דְּבַחֲוֵי, דְּאֶקְרוּן שְׂאֵר, כְּמֵה
 דְּאֵת אָמַר (במדבר יא) וַיִּשְׁאָרוּ שְׁנֵי אַנְשִׁים בְּמַחֲנֶה.
 וְתַנִּינֵן, לִית עֲלֵמָא מִתְקִימָא אֶלְא עַל אֵינּוֹן דְּעַבְדֵי
 גְּרַמִּייהוּ שִׁירִים.

וְאִי תִימָא, הוֹאִיל וְאֶתְקִשְׁרוּ בְּצִרְוֵא דְחַיִּי,
 וּמִתְעַנֵּי בְּעֵנּוּנָא עֲלֵאָה, אֲמַאי יָחִית לֹון
 קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַרְעָא. פּוֹק וְאוֹלִיף מִזְמַנָּא
 קְדָמָאָה, דְּכָל אֵינּוֹן רוּחִין וְנִשְׁמָתִין, דְּחִוּוּ בְּדִרְגָּא
 עֲלֵאָה דְלַעִילָא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָחִית לְהוּ
 לְאַרְעָא לְתַתָּא. כָּל שְׁכֵן הַשְּׁתָּא, דְּבַעֵי קְדָשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא לְיִשְׂרָאֵל לְעֻקְיָמָא, כְּמֵה דְאֵת אָמַר (קהלת ז) כִּי

לשון הקודש

הַחַיִּים וּמִתְעַנֵּגִים בְּעֵנֵג הָעֲלִיּוֹן, לְמָה
 יוֹרִיד אוֹתָם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאַרְצָא?
 צֵא וְלִמַּד מִזְמַן רֵאשׁוֹן, שְׁכַל אוֹתָם
 רוּחוֹת וְנִשְׁמוֹת שְׁהִיוּ בְּדִרְגָּה הָעֲלִיּוֹנָה
 שְׁלַמְעֵלָה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹרִיד
 אוֹתָם לְאַרְצָא לְמַטָּה. כָּל שְׁכֵן עֲכָשׁוּ,
 שְׂרֻצָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל
 הָעֵקֶם, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (קהלת ז) כִּי אָדָם אֵין
 צְדִיק בְּאַרְצָא אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחָטָא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר כְּבָאן, (ישעיה יא) יוֹסִיף
 ה' שְׁנִית יְדוֹ לְקִנּוֹת אֶת שְׂאֵר עַמּוֹ.
 לְקִנּוֹת - כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (משלי ח) ה' קִנְיֵי
 רֵאשִׁית דְּרַבּוֹ. אֶת שְׂאֵר עַמּוֹ - אֵלוֹ הֵם
 הַצְּדִיקִים שְׂבָהֵם שְׁנַקְרָאִים שְׂאֵר, כְּמוֹ
 שְׁנַאֲמַר (במדבר יא) וַיִּשְׁאָרוּ שְׁנֵי אַנְשִׁים
 בְּמַחֲנֶה. וְשַׁנִּינֵן, אֵין הָעוֹלָם מִתְקִים אֶלְא
 עַל אוֹתָם שְׁעוֹשִׁים עֲצָמִם שִׁירִים.
 וְאֵם תֵּאמַר, הוֹאִיל וְנִקְשְׁרוּ בְּצִרְוֵר

אָדָם אֵין צְדִיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא.
וְאֵי תִימָא, אֵינוֹן דְּמִיתוּ בְּעֵטְיוּ דְנַחֲשׁ. אֲפִילוּ אֵינוֹן
יְקוּמוּן, וַיהוֹן מְאִרֵי דְעֵיטָא, לְמַלְכָא מְשִׁיחָא.

וְעַל דָּא תְנִינֵן, מִשָּׁה זְמַן לְמִימְרַ שִׁירְתָּא לְזַמְנָא
דְּאֲתֵי. מָאֵי טַעְמָא. בְּגוֹן דְּכֹתִיב, (מִכּוּחַ ז) פִּימֵי
צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת. אֲרָאֵנוּ,
אֲרָאֵךְ מִיבְעֵי לִיה. אֲלֵא אֲרָאֵנוּ מִמֶּשׁ, לְמַאֵן דְּחָמָא
בְּקַדְמִיתָא, יַחֲמֵי לִיה תְּנִינֵנוֹת, וְדָא הוּא אֲרָאֵנוּ,
וְכֹתִיב (תְּהִלִּים ג) אֲרָאֵנוּ בִישַׁע אֱלֹהִים, וְאֲרָאֵנוּ
בִישׁוּעָתֵי. (דף נ"ד ע"ב) וְכִדִּין אֲזִי יִשִּׁיר מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה.

שִׁירְתָּא דְּמִטְרוֹנִיתָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. תְּנִינֵן,
כָּל בַּר נֶשׁ דְּאָמַר שִׁירְתָּא דָּא בְּכָל
יוֹמָא, וּמְכוּוֹן בָּהּ, זְכִי לְמִימְרָא לְזַמְנָא דְּאֲתֵי. דְּהָא

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

בַּתְּחִלָּה - אֲרָאֵנוּ פַּעַם שְׁנֵינָהּ. וְהוּ
אֲרָאֵנוּ. וְכֹתוּב (תְּהִלִּים ג) אֲרָאֵנוּ בִישַׁע
אֱלֹהִים, וְאֲרָאֵנוּ בִישׁוּעָתֵי. וְאֲזִי יִשִּׁיר
מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לְהוָה.

שִׁירְתָּא שֶׁל הַגְּבִירָה לְקוּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
שְׁנֵינֵנוּ, כָּל אָדָם שְׂאוֹמֵר שִׁירָה זוֹ בְּכָל
יוֹם וּמְכוּוֹן בָּהּ, זוֹכֵה לְאִמְרָה לְעֵתִיד

וְאֵם תֹּאמַר, אוֹתָם שָׁמְתוּ בְּעֵטְיוּ שֶׁל
נַחֲשׁ, אֲפִילוּ הֵם יְקוּמוּ וַיְהִיָּה בְּעֲלֵי עֲצָה
לְמַלְךְ הַמְּשִׁיחַ.

וְעַל זֶה שְׁנֵינֵנוּ, מִשָּׁה עֲתִיד לֵאמֹר שִׁירָה
לְעֵתִיד לָבֵא. מַה הַטַּעַם? מִשׁוֹם שֶׁכֹּתוּב
(מִכּוּחַ ז) פִּימֵי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ
נִפְלְאוֹת. אֲרָאֵנוּ? אֲרָאֵךְ הָיָה עֲרִיף
לְהִיטוּ! אֲלֵא אֲרָאֵנוּ מִמֶּשׁ, לְמִי שֶׁרָאָה

אֵיךְ בָּהּ עָלְמָא דְעֵבֶר, וְאֵיךְ בָּהּ עָלְמָא דְאֵתִי, וְאֵיךְ
בָּהּ קִשְׁרֵי מְהִימְנוּתָא, וְאֵיךְ בָּהּ יוֹמֵי דְמַלְכָא
מְשִׁיחָא. וְתַלִּי עָלֶיהָ, (נ"א אֶתְּ לְעִילָא) כָּל אֵינּוֹן תּוֹשְׁבֵיחָאן
אֲחֵרֵינִין, דְּקֹאֲמְרֵי עֲלָאֵי וְתַתָּאֵי.

הַשִּׁירָה שִׁיר זֶה מִיבְעֵי לִיהָ. אֶלְא שִׁירְתָּא, דְּקֹא
מְשַׁבַּחַת מְטְרוֹנִיתָא לְמַלְכָּא. וּמִשָּׁה
מִתַּתָּא לְעִילָא קֹאֲמֵר, וְהָא אוֹקְמוּתָא לִי: בְּגִין
דְּאֵנְהִיר לָהּ מַלְכָּא אֲנַפְחָא, (נ"א דְּנִהִיר אֲנַפּוּי מַלְכָּא לְקַבְלָהּ)
ר' יוֹסֵי אָמֵר, דְּכָל אֵינּוֹן מְשַׁחִין, דְּחֹוּ נְגַדִין,
מְשִׁיךְ מַלְכָּא קְדִישָׁא לְקַבְלָהּ, בְּגִינֵי כִּדְ מְשַׁבַּחַא
לִיהָ מְטְרוֹנִיתָא.

אָמֵר רַבִּי יְהוּדָה, אֵי הָכִי, אָמַאי כְּתִיב מִשָּׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל, וְהָא מְטְרוֹנִיתָא בְּעֵיא לְשַׁבַּחַא.
אֶלְא, זַבְּאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּמִשָּׁה וְיִשְׂרָאֵל, דְּאֵינּוֹן חֹוּ

לשון הקודש

פֶּרֶשֶׁוּהָ. לַה' – מְשׁוּם שְׁהַמְלִיךְ מֵאִיר לָהּ
פְּנִים (שְׁמֵאִירִים פְּנֵי הַמֶּלֶךְ בְּנִגְדָה). רַבִּי יוֹסֵי אָמֵר,
כָּל אוֹתָם שְׁמָנִים שְׁהִיוּ שׁוֹפְעִים, מְשַׁךְ
הַמֶּלֶךְ הַקְדוּשׁ בְּנִגְדָה, מְשׁוּם כִּדְ
מְשַׁבַּחַת אוֹתוֹ הַגְּבִירָה.

אָמֵר רַבִּי יְהוּדָה, אִם כִּדְ, לָמָּה כְּתוּב
מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וְהִרֵי הַגְּבִירָה צְרִיכָה
לְשַׁבַּח? אֶלְא אֲשֶׁרֵי חֲלַקְם שֶׁל מִשָּׁה

לְבָא, שְׁהִרֵי יֵשׁ בָּהּ עוֹלָם שְׁעֵבֶר, וְיֵשׁ
בָּהּ עוֹלָם הַבָּא, וְיֵשׁ בָּהּ קִשְׁרֵי הָאֱמוּנָה,
וְיֵשׁ בָּהּ יְמוֹת מְלָךְ הַמְּשִׁיחִת, וְתַלְוּוּיִם
עָלֶיהָ (אוֹת לְמַעְלָה) כָּל אוֹתָן תְּשַׁבַּחוֹת
אֲחֵרוֹת שְׁאוּמְרִים עֲלִיוֹנִים וְתַתְּוֹנִים.

הַשִּׁירָה?! שִׁיר זֶה הִנֵּה צְרִיךְ לְהִיּוֹת!
אֶלְא הַשִּׁירָה שְׁמְשַׁבַּחַת הַגְּבִירָה לְמַלְכָּה.
וּמִשָּׁה אָמֵר מְלַמְטָה לְמַעְלָה, וְהִרֵי

יִדְעִין לְשַׁבְּחָא לְמַלְכָּא, בְּגִין מִטְרוּנֵיתָא כְּדָקָא
יָאוּת, בְּגִין דְּכָל תְּהוּא חֵילָא וּגְבוּרָה דִּילָהּ, יִרְתָּא
מִן מַלְכָּא.

רַבִּי חֵיָא פִּתַּח וְאָמַר, (איכה ב) קוּמִי רוּנִי בְּלִילָה
לְרֹאשׁ אֲשֶׁמְרוֹת. קוּמִי רוּנִי: דָּא כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל. בְּלִילָה: בְּנִלוּתָא. ר' יוֹסִי אָמַר, בְּלִילָה:
בְּזִמְנָא דְהִיא שְׁלֵטָא וּמַתְעָרָא, לְרֹאשׁ אֲשֶׁמְרוֹת,
בְּרֹאשׁ מִיבְעֵי לִיהּ. אֵלָּא לְרֹאשׁ, כְּמָה דְכֶתִיב, (בראשית
מז) עַל רֹאשׁ הַמֶּטֶה. וְאוֹקִימָנָא, רֹאשׁ הַמֶּטֶה, דָּא
יְסוּד. אֹפֶן הָנָא לְרֹאשׁ, דָּא יְסוּד, דְּמִטְרוּנֵיתָא
מִתְבָּרְכָא בֵיהּ. רֹאשׁ אֲשֶׁמְרוֹת: דָּא הוּא רִישָׁא,
דְּנִצְחָ וְהוּד.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, דָּא הוּא רִישָׁא דְכֶתְרֵי מַלְכָּא
וְסִיּוּמָא. רַבִּי אַבָּא אָמַר, לְרֹאשׁ אֲשֶׁמְרוֹת

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

וּמַתְעוּרְתָּא. לְרֹאשׁ אֲשֶׁמְרוֹת! בְּרֹאשׁ
הָיָה צְרִיף לְהִיּוֹתוֹ אֵלָּא לְרֹאשׁ, כְּפִתּוּב
(בראשית מז) עַל רֹאשׁ הַמֶּטֶה. וּבְאַרְנוֹ, רֹאשׁ
הַמֶּטֶה זֶה יְסוּד. אֹפֶן פֶּאן לְרֹאשׁ – זֶה
יְסוּד, שְׁחֻגְבִירָה מִתְבָּרְכָת בּוֹ. רֹאשׁ
אֲשֶׁמְרוֹת – זֶהוּ רֹאשׁ שֶׁל נִצְחָ וְהוּד.
רַבִּי יוֹסִי אָמַר, זֶהוּ רֹאשׁ שֶׁל כֶּתְרֵי
הַמֶּלֶךְ וְהַסִּיּוּם. רַבִּי אַבָּא אָמַר, לְרֹאשׁ

וּיִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם הָיוּ יוֹדְעִים לְשַׁבְּחָת אֶת
הַמֶּלֶךְ בְּשִׁבְלֵי הַגְּבוּרָה כְּרֹאוּי, מִשּׁוּם
שֶׁכָּל אוֹתוֹ כַּח וּגְבוּרָה שְׁלָהּ יִרְשָׁה מִן
הַמֶּלֶךְ.

רַבִּי חֵיָא פִּתַּח וְאָמַר, (איכה ב) קוּמִי רוּנִי
בְּלִילָה לְרֹאשׁ אֲשֶׁמְרוֹת. קוּמִי רוּנִי – זֶה
כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. בְּלִילָה – בְּנִלוּת. רַבִּי
יוֹסִי אָמַר, בְּלִילָה – בְּזִמְנָן שְׁשׁוּלְטַת

כְּתִיב חֶסֶד, וְדָא הוּא רִישָׁא, רֵאשׁ הַמָּטָה. וְכֹלֵא
בְּמִלְכָּא קִדִּישָׁא עֲלָאָה אֶתְמַר, וְדָא הוּא לִינִי.

רַבִּי יִיסָא אָמַר, הַשִּׁירָה הַזֹּאת לִינִי, דָּא הוּא נִתְרָא
דְּנִפְיָק מֵעֵדָן, דְּכָל מִשְׁחָא וּרְבוּ נִפְיָק מִנִּיהּ,
לְאֵדְלִקָּא בּוֹצִינִין. וּמִשְׁמַע לְבַתָּר דְּכְתִיב אֲשִׁירָה
לִינִי, דָּא הוּא מִלְכָּא קִדִּישָׁא עֲלָאָה, וְעַל דָּא לֹא
כְּתִיב אֲשִׁירָה לוֹ.

וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר, (דָּא הוּא) לְדָרֵי דָרִין, בְּנִין דְּלֹא
יִתְנַשִּׁי מִנִּיְהוּ לְעֵלְמִין. דְּכָל מָאן דְּזָכִי
לְהֵאֵי שִׁירְתָּא בְּהֵאֵי עֲלָמָא, זָכִי לָהּ בְּעֲלָמָא דְּאֶתִי,
וְזָכִי לְשִׁבְתָּא בְּהַּ בְּיוֹמוֹי דְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא, בְּחֶדְוֹתָא
דְּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּכְתִיב
לֵאמֹר, לֵאמֹר בְּהֵהוּא זְמַנָּא. לֵאמֹר בְּאַרְעָא
קִדִּישָׁא, בְּזְמַנָּא דְּשָׂרוּ יִשְׂרָאֵל בְּאַרְעָא. לֵאמֹר

לשון הקודש

כתוב אשירה לו.

וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר – (יהו) לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, כְּדִי
שְׁלֵא יִשְׁתַּכַּח מֵהֶם לְעוֹלָמִים. שְׁכַל מִי
שׁוֹכֵחַ לְשִׁירָה הַזֹּאת בְּעוֹלָם הַזֶּה, זֹכֵחַ לָהּ
בְּעוֹלָם הַבָּא, וְזֹכֵחַ לְשִׁבְתָּא בְּהַּ בְּיָמֹת
מִלְכָּה הַמְּשִׁיחִית בְּחֶדְוֹת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
בְּקוֹדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָתוֹב לֵאמֹר –
לֵאמֹר בְּאוֹתוֹ זְמַן. לֵאמֹר בְּאַרְצֵן

אֲשִׁמְרוֹת כְּתוֹב חֶסֶד, וְהוּוּ הָרֵאשׁ, רֵאשׁ
הַמָּטָה. וְהַכֹּל נֹאמַר בְּמִלְכָּה הַקְּדוּשָׁה
הָעֲלִיּוֹן, וְהוּוּ לָהּ.

רַבִּי יִיסָא אָמַר, הַשִּׁירָה הַזֹּאת לָהּ –
זֶהוּ הַנְּהַר שִׁיּוּצָא מֵעֵדָן, שְׁכַל שְׁמֵן
וּמִשְׁחָה יּוֹצְאִים מִסְּגוּלָה לְהַדְּלִיק מְנוֹרוֹת.
וּמִשְׁמַע אַחַר כֵּךְ שְׁכָתוֹב אֲשִׁירָה לָהּ –
זֶה הַמִּלְכָּה הַקְּדוּשָׁה הָעֲלִיּוֹן, וְעַל זֶה לֹא